

บทที่ 4

ผลการศึกษาและการอภิปรายผล

ผลการศึกษาเรื่อง “ทัศนะของเจ้าหน้าที่เฝ้าระวังและเตือนภัยทางสังคมกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ต่อมาตรการเฝ้าระวังภัยคุกคามทางเพศจากการใช้อินเทอร์เน็ต” ผู้ศึกษาได้แบ่งการนำเสนอผลการศึกษาออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นต่อการเฝ้าระวังภัยคุกคามทางเพศบนอินเทอร์เน็ต

ส่วนที่ 3 แนวทางการเฝ้าระวังภัยคุกคามทางเพศบนอินเทอร์เน็ต

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการป้องกันต่อการเกิดภัยคุกคามทางเพศจากการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็กและเยาวชน

ส่วนที่ 5 อภิปรายผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้างนี้ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา และพื้นที่ในการปฏิบัติงาน ซึ่งมีผลการศึกษา ดังนี้

เพศ อายุ และระดับการศึกษา

ตารางที่ 4.1

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

อายุ และระดับการศึกษา

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน) N=76	ร้อยละ
เพศ		
หญิง	56	73.7
ชาย	20	26.3

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน) N=76	ร้อยละ
อายุ		
21-30 ปี	39	51.3
31-40 ปี	32	42.1
41-50 ปี	5	6.6
Max = 49 Min = 22 $\bar{X} = 31.25$		
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	2	2.6
ปริญญาตรี	47	61.8
ปริญญาโท	26	34.2
ปริญญาเอก	1	1.3

จากตารางที่ 4.1 พบว่าทัศนคติด้านเพศ ของกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 73.7 เป็นเพศหญิง และร้อยละ 26.3 เป็นเพศชาย

ด้านอายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 51.3 มีอายุระหว่าง 21-30 ปี ร้อยละ 42.1 มีอายุระหว่าง 31-40 ปี และร้อยละ 6.6 มีอายุระหว่าง 41-50 ปี

ด้านระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 61.8 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงมาร้อยละ 34.2 มีการศึกษาระดับปริญญาโท ร้อยละ 2.6 มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และร้อยละ 1.3 มีการศึกษาระดับปริญญาเอก

พื้นที่ในการปฏิบัติงาน

ตารางที่ 4.2

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามพื้นที่ในการปฏิบัติงาน

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน) N=76	ร้อยละ
พื้นที่ในการปฏิบัติงาน		
ภาคเหนือ	19	25.0
ภาคกลาง	16	21.1
ภาคใต้	20	26.3
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	21	27.6

จากตารางที่ 4.2 พบว่าทัศนคติด้านพื้นที่ในการปฏิบัติงาน ของ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 27.6 ปฏิบัติงานอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รองลงมาร้อยละ 26.3 ปฏิบัติงานอยู่ในภาคใต้ ร้อยละ 25.0 ปฏิบัติงานอยู่ในภาคเหนือ และร้อยละ 21.1 ปฏิบัติงานอยู่ในภาคกลาง

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นต่อมาตรการเฝ้าระวังภัย

คุกคามทางเพศบนอินเทอร์เน็ต

ความคิดเห็นต่อการเฝ้าระวังภัยคุกคามทางเพศบนอินเทอร์เน็ต หมายถึง ความคิดเห็นของนักเฝ้าระวังและเตือนภัยทางสังคมที่มีต่อการถูกคุกคามทางเพศที่เกิดจากการใช้งานอินเทอร์เน็ต เช่น การส่งภาพลามกอนาจารผ่านทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ ด้านการปิดกั้นเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม และด้านการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เรื่องภัยคุกคามทางเพศ

ด้านการปิดกั้นเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม

ตารางที่ 4.3

การวิเคราะห์ทัศนคติของนักเฝ้าระวังและเตือนภัยทางสังคม

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ต่อการปิดกั้นเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
- Web master ควรขึ้นบัญชีรายชื่อเว็บไซต์ที่ล่อแหลมและสื่อไปในทางลามกอนาจารบนอินเทอร์เน็ต	23.7 (18)	38.2 (29)	28.9 (22)	6.6 (5)	2.6 (2)	3.74	0.985	มาก
- หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเพิ่มประสิทธิภาพของเครื่องมือป้องกัน	23.7 (18)	36.8 (28)	28.9 (22)	9.2 (7)	1.3 (1)	3.72	0.974	มาก
- ควรมีการสุ่มตรวจสอบเว็บไซต์บ่อยเพื่อป้องกันเนื้อหาที่ไม่เหมาะสม	22.4 (17)	38.2 (29)	28.9 (22)	7.9 (6)	2.6 (2)	3.70	0.993	มาก
- เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องควรมีการพัฒนาความรู้และเทคนิคต่าง ๆ ให้ทันกับเทคโนโลยี	22.4 (17)	36.8 (28)	30.3 (23)	7.9 (6)	2.6 (2)	3.68	0.99	มาก
- หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรกลั่นกรองเว็บไซต์ที่มีเนื้อหาสื่อไปในทางลามกอนาจาร	22.4 (17)	38.2 (29)	26.3 (20)	10.5 (8)	2.6 (2)	3.67	1.02	มาก

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
- ภาครัฐควรมีการบังคับใช้กฎหมายลบล้างโทษที่รุนแรง	21.1 (16)	36.8 (28)	27.6 (21)	11.8 (9)	2.6 (2)	3.62	1.03	มาก
- ควรตรวจสอบเว็บไซต์ที่ลงทะเบียนว่ามีเนื้อหาเข้าข่ายลามกอนาจาร	15.8 (12)	35.5 (27)	40.8 (30)	7.9 (6)	0 (0)	3.59	0.85	ปานกลาง
- หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรห้ามมิให้มีการลงชื่อลามก อนาจารบนอินเทอร์เน็ต	18.4 (14)	38.2 (29)	25.0 (19)	17.1 (13)	1.3 (1)	3.55	1.02	มาก
- การมีโปรแกรมสำหรับป้องกันเว็บไซต์ลามกอนาจาร	11.8 (9)	34.2 (26)	47.4 (36)	5.3 (4)	1.3 (1)	3.50	0.82	ปานกลาง
- หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรห้ามเผยแพร่เนื้อหาชื่อลามกอนาจารบนอินเทอร์เน็ต	10.5 (8)	47.4 (36)	25.0 (19)	13.2 (10)	3.9 (3)	3.47	0.98	มาก
-เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องควรมีการพัฒนาความรู้และเทคนิคต่าง ๆ ให้ทันกับเทคโนโลยี	17.1 (13)	32.9 (25)	28.9 (22)	18.4 (14)	2.6 (2)	3.43	1.06	มาก
รวม						2.59	0.97	มาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่าความคิดเห็นต่อการเฝ้าระวังภัยคุกคามทางเพศด้านการปิดกั้นเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม ซึ่งผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นดังนี้

1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ Web Master ขึ้นบัญชีรายชื่อเว็บไซต์ที่ล่อแหลมและสื่อล่อแหลมไปในทางลามกอนาจารบนอินเทอร์เน็ต พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 38.2 มีความคิดเห็นด้วยในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 28.9 มีความคิดเห็นด้วยในระดับปานกลาง และร้อยละ 23.7 มีความคิดเห็นด้วยในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการให้ Web master ขึ้นบัญชีรายชื่อเว็บไซต์ที่ล่อแหลมและสื่อล่อแหลมไปในทางลามกอนาจารบนอินเทอร์เน็ตของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับมาก

2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเพิ่มประสิทธิภาพของโปรแกรมป้องกันให้มีความทันสมัยต่อภัยคุกคามทางเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 36.8 มีความคิดเห็นด้วยในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 28.9 มีความคิดเห็นด้วยในระดับปานกลาง และร้อยละ 23.7 มีความคิดเห็นด้วยในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการเพิ่มประสิทธิภาพของโปรแกรมป้องกันให้มีความทันสมัยต่อภัยคุกคามทางเพศของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับมาก

3. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการสุ่มตรวจสอบเว็บไซต์เป็นประจำเพื่อป้องกันการนำเนื้อหาที่สื่อในทางลามก อนาจาร ที่อาจปรากฏในเว็บไซต์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 38.2 มีความเห็นด้วยในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 28.9 มีความเห็นด้วยในระดับปานกลาง และกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 22.4 มีความเห็นด้วยในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการสุ่มตรวจสอบเว็บไซต์เป็นประจำเพื่อป้องกันการนำเนื้อหาที่สื่อในทางลามกอนาจาร ที่อาจปรากฏในเว็บไซต์ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในระดับมาก

4. เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องควรมีการพัฒนาความรู้และเทคนิคต่าง ๆ ให้ทันกับเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าตลอดเวลา พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 36.8 มีความคิดเห็นด้วยในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 30.3 มีความคิดเห็นด้วยในระดับปานกลาง และร้อยละ 22.4 มีความคิดเห็นด้วยในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการพัฒนาความรู้และเทคนิคต่าง ๆ ให้ทันกับเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าตลอดเวลาสำหรับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับมาก

5. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรกลั่นกรองเว็บไซต์ที่อาจก่อให้เกิดภัยคุกคามทางเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 38.2 มีความคิดเห็นด้วยในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 26.3 มีความคิดเห็นด้วยในระดับปานกลาง และร้อยละ 22.4 มีความคิดเห็นด้วยในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย

เท่ากับ 3.67 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการกลั่นกรองเว็บไซต์ที่อาจก่อให้เกิดภัยคุกคามทางเพศของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับมาก

6. หน่วยงานภาครัฐควรมีการบังคับใช้กฎหมายและบทลงโทษที่รุนแรงกับ Web Master ที่ให้บริการสื่อลามกอนาจารบนอินเทอร์เน็ต พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 36.8 มีความคิดเห็นด้วยในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 27.6 มีความคิดเห็นด้วยในระดับปานกลาง และร้อยละ 21.1 มีความคิดเห็นด้วยในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการที่หน่วยงานภาครัฐควรมีการบังคับใช้กฎหมายและบทลงโทษที่รุนแรงกับ Web Master ที่ให้บริการสื่อลามก อนาจารบนอินเทอร์เน็ตในระดับมาก

7. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรตรวจสอบเว็บไซต์ที่ลงทะเบียนว่ามีเนื้อหาสื่อไปในทางลามก อนาจาร พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 40.8 มีความเห็นด้วยในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 35.5 มีความคิดเห็นด้วยในระดับมาก และร้อยละ 15.8 มีความคิดเห็นด้วยในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการตรวจสอบเนื้อหาเว็บไซต์ที่ลงทะเบียนว่ามีเนื้อหาสื่อไปในทางลามกอนาจารของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในระดับปานกลาง

8. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรห้ามมิให้มีการลงสื่อลามกอนาจารในอินเทอร์เน็ต พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 38.2 มีความคิดเห็นด้วยในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 25.0 มีความคิดเห็นด้วยในระดับปานกลาง และร้อยละ 18.4 มีความคิดเห็นด้วยในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการห้ามมิให้ลงสื่อลามกอนาจารในอินเทอร์เน็ตของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับมาก

9. การมีโปรแกรมสำหรับป้องกันเว็บไซต์ลามกอนาจารบนอินเทอร์เน็ตสามารถป้องกันภัยคุกคามทางเพศบนอินเทอร์เน็ตได้ พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 47.4 มีความคิดเห็นด้วยในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 34.2 มีความคิดเห็นด้วยในระดับมาก ร้อยละ 11.8 มีความคิดเห็นด้วยในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการมีโปรแกรมสำหรับป้องกันเว็บไซต์ลามกอนาจารบนอินเทอร์เน็ตสามารถป้องกันภัยคุกคามทางเพศบนอินเทอร์เน็ตได้อยู่ในระดับปานกลาง

10. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรห้ามเผยแพร่เนื้อหา สื่อลามกอนาจารบนอินเทอร์เน็ต พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 47.4 มีความคิดเห็นด้วยในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 25.0 มีความคิดเห็นด้วยในระดับปานกลาง และร้อยละ 13.2 มีความคิดเห็นด้วยในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการห้ามเผยแพร่เนื้อหา สื่อลามกอนาจารบนอินเทอร์เน็ตของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับมาก

11. หน่วยงานของรัฐควรกำหนดและใช้มาตรการจัดการกับเว็บไซต์ลามกอนาจาร พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 32.9 มีความคิดเห็นด้วยในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 28.9 มีความคิดเห็นด้วยในระดับปานกลาง และร้อยละ 18.4 มีความคิดเห็นด้วยในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการที่หน่วยงานของรัฐควรกำหนดและใช้มาตรการจัดการกับเว็บไซต์ลามกอนาจาร อยู่ในระดับมาก

ภาพรวมของความคิดเห็นต่อการเฝ้าระวังภัยคุกคามทางเพศบนอินเทอร์เน็ตด้านการปิดกั้นเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.59 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นด้วยต่อการเฝ้าระวังภัยคุกคามทางเพศบนอินเทอร์เน็ตด้านการปิดกั้นเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ด้านการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เรื่องภัยคุกคามทางเพศ

ตารางที่ 4.4

การวิเคราะห์ทัศนคติของนักเฝ้าระวังและเตือนภัยทางสังคมกระทรวง

พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ด้านการประชาสัมพันธ์

ให้ความรู้เรื่องภัยคุกคามทางเพศ

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
- หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรรณรงค์ให้ความรู้เรื่องการเฝ้าระวังภัยคุกคามทางเพศกับ Web Master	28.9 (22)	38.2 (29)	23.7 (18)	9.2 (7)	0 (0)	3.87	0.943	มาก
- หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรรณรงค์ให้ความรู้เรื่องภัยคุกคามทางเพศที่เกิดจากการใช้อินเทอร์เน็ต	30.3 (23)	34.2 (26)	26.3 (20)	6.6 (5)	2.6 (2)	3.83	1.025	มาก

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
- หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการประชาสัมพันธ์เรื่องภัยคุกคามทางเพศบนอินเทอร์เน็ต	25.0 (19)	36.8 (28)	32.9 (25)	5.3 (4)	0 (0)	3.81	0.875	มาก
- ผู้ปกครองควรมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ต	28.9 (22)	34.2 (26)	21.1 (16)	13.2 (10)	2.6 (2)	3.74	1.900	มาก
- ผู้ปกครองควรดูแลและให้ความใส่ใจในการใช้อินเทอร์เน็ตของบุตรหลาน	27.6 (21)	32.9 (25)	26.3 (20)	10.5 (8)	2.6 (2)	3.72	1.066	มาก
- หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการจัดกิจกรรมหรือฝึกอบรมเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตสำหรับพ่อแม่ผู้ปกครอง	18.4 (14)	31.6 (24)	39.5 (30)	7.9 (6)	2.6 (2)	3.55	0.971	ปานกลาง
รวม						3.75	1.130	มาก

จากตารางพบว่าทัศนคติต่อการเฝ้าระวังภัยคุกคามทางเพศด้านการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เรื่องภัยคุกคามทางเพศ ซึ่งผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นดังนี้

1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรรณรงค์ให้ความรู้เรื่องการเฝ้าระวังภัยคุกคามทางเพศกับ Web Master พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 38.2 มีความคิดเห็นด้วยในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 28.9 มีความคิดเห็นด้วยในระดับมากที่สุด และร้อยละ 23.7 มีความคิดเห็นด้วยในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นด้วยในเรื่องการรณรงค์เรื่องการให้

ความรู้เกี่ยวกับการเฝ้าระวังภัยคุกคามทางเพศกับ Web Master ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับมาก

2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรตรวจเช็คให้ความรู้เรื่องภัยคุกคามทางเพศที่เกิดจากการใช้อินเทอร์เน็ต พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 34.2 มีความคิดเห็นด้วยในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 30.3 มีความคิดเห็นด้วยในระดับมากที่สุด และร้อยละ 26.3 มีความคิดเห็นด้วยในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นด้วยต่อการตรวจเช็คให้ความรู้เรื่องภัยคุกคามทางเพศที่เกิดจากการใช้อินเทอร์เน็ตของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับมาก

3. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการประชาสัมพันธ์เรื่องภัยคุกคามทางเพศบนอินเทอร์เน็ต พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 36.8 มีความคิดเห็นด้วยในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 32.9 มีความคิดเห็นด้วยในระดับปานกลาง และร้อยละ 25.0 มีความคิดเห็นด้วยในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นด้วยต่อการประชาสัมพันธ์เรื่องภัยคุกคามทางเพศบนอินเทอร์เน็ตของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับมาก

4. ผู้ปกครองควรมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตของบุตรหลาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 34.2 มีความคิดเห็นด้วยในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 28.9 มีความคิดเห็นด้วยในระดับมากที่สุด และร้อยละ 21.1 มีความคิดเห็นด้วยในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นด้วยในการที่ผู้ปกครองควรมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตของบุตรหลานในระดับมาก

5. ผู้ปกครองควรดูแลและให้ความใส่ใจในการใช้อินเทอร์เน็ตของบุตรหลาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 32.9 มีความคิดเห็นด้วยในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 27.6 มีความคิดเห็นด้วยในระดับมากที่สุด และร้อยละ 26.3 มีความคิดเห็นด้วยในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นด้วยกับการที่ผู้ปกครองควรดูแลและให้ความใส่ใจการใช้อินเทอร์เน็ตของบุตรหลานในระดับมาก

6. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการจัดกิจกรรมหรือฝึกอบรมเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตสำหรับผู้ปกครอง พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 39.5 มีความคิดเห็นด้วยในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 31.6 มีความคิดเห็นด้วยในระดับมาก และร้อยละ 18.4 มีความคิดเห็นด้วยในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นด้วยต่อการจัดกิจกรรมหรือฝึกอบรมเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตสำหรับผู้ปกครองของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับปานกลาง

ภาพรวมของความคิดเห็นต่อการเฝ้าระวังภัยคุกคามทางเพศบนอินเทอร์เน็ตด้านการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เรื่องภัยคุกคามทางเพศอยู่ในระดับ โดยมีความเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 แสดงว่า

กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการเฝ้าระวังภัยคุกคามทางเพศบนอินเทอร์เน็ตด้านการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เรื่องภัยคุกคามทางเพศในระดับมาก

ส่วนที่ 3 แนวทางการเฝ้าระวังภัยคุกคามทางเพศบนอินเทอร์เน็ต

แนวทางการเฝ้าระวังภัยคุกคามทางเพศบนอินเทอร์เน็ต หมายถึง การกำหนดแนวทางเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากภัยคุกคามทางทางเพศที่เกิดจากการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็กและเยาวชน ด้านการป้องกัน

ด้านการป้องกันและแก้ไข

ตารางที่ 4.5

การวิเคราะห์ทัศนคติของนักเฝ้าระวังและเตือนภัยกระทรวง
พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ด้านการแก้ไข

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	การ แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
- กฎหมายควรมีบทลงโทษกับผู้ให้ข้อมูลที่เปิดเว็บไซต์ลามกอนาจาร	22.4 (17)	44.7 (34)	26.3 (20)	6.6 (5)	0 (0)	3.83	0.855	มาก
- หน่วยงานภาครัฐควรมีการเปิดสายด่วน hot line รับแจ้งเรื่องภัยคุกคามทางเพศจากการใช้อินเทอร์เน็ต	23.7 (18)	39.5 (30)	28.9 (22)	6.6 (5)	1.3 (1)	3.78	0.932	มาก
รวม						3.80	0.894	มาก

จากการศึกษาความคิดเห็นต่อแนวทางการเฝ้าระวังภัยคุกคามทางเพศบนอินเทอร์เน็ตด้านการป้องกัน พบว่า

1. กฎหมายควรมีบทลงโทษกับผู้ที่ใช้พื้นที่เปิดเว็บไซต์ลามก อนาคต พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 44.7 มีความคิดเห็นด้วยในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 26.3 มีความคิดเห็นด้วยในระดับปานกลาง และร้อยละ 22.4 มีความคิดเห็นด้วยในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นด้วยในเรื่องที่กฎหมายควรมีบทลงโทษกับผู้ที่ใช้พื้นที่เปิดเว็บไซต์ลามก อนาคต ในระดับมาก

2. หน่วยงานของรัฐควรมีการเปิดสายด่วน Hotline เพื่อรับแจ้งเรื่องภัยคุกคามทางเพศที่เกิดจากการใช้อินเทอร์เน็ต พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 39.5 มีความคิดเห็นด้วยในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 28.9 มีความคิดเห็นด้วยในระดับปานกลาง และร้อยละ 23.7 มีความคิดเห็นด้วยในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นด้วยกับการที่หน่วยงานของรัฐควรมีการเปิดสายด่วน Hotline เพื่อรับแจ้งเรื่องภัยคุกคามทางเพศจากการใช้อินเทอร์เน็ต ในระดับมาก

ภาพรวมของความคิดเห็นต่อแนวทางการเฝ้าระวังภัยคุกคามทางเพศบนอินเทอร์เน็ตด้านการป้องกันอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.80 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นด้วยต่อแนวทางการเฝ้าระวังภัยคุกคามทางเพศบนอินเทอร์เน็ตด้านการป้องกันในระดับมาก

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการแก้ไข

ปัญหาการเกิดภัยคุกคามทางเพศจากการใช้

อินเทอร์เน็ตของเด็กและเยาวชน

กลุ่มตัวอย่างได้เสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการป้องกันต่อการเกิดภัยคุกคามทางเพศจากการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็กและเยาวชนเพิ่มเติมจำนวน 10 คน กลุ่มตัวอย่างต้องการให้ทุกฝ่ายร่วมมือกันแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของสื่อลามกในเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะสถาบันครอบครัวซึ่งถือว่าควรใกล้ชิดกับเด็กและเยาวชนให้มากที่สุด และให้คำปรึกษาและการแนะนำในการใช้อินเทอร์เน็ต ในช่วงที่เด็กและเยาวชนยังไม่มีวิจารณญาณเพียงพอ และโรงเรียนควรอบรม แนะนำ สั่งสอน อย่างถูกต้อง อีกทั้งยัง ต้องการให้มีการสร้างจิตสำนึกหรือปลูกฝังศีลธรรมให้เด็กและเยาวชนต่อต้านหรือประกาศสงครามกับสื่อลามกอนาจาร และต้องการให้จัดหากิจกรรมยามว่าง ไม่ควรปล่อยให้เด็กใช้เวลาไปกับอินเทอร์เน็ตตามลำพังมากเกินไป และอธิบายต่อผลดี-เสียของอินเทอร์เน็ตให้เข้าใจถึงภัยอันตรายจากผู้ไม่ประสงค์ดี เช่น การล่อลวงทางเพศ

ยาเสพติด เป็นต้น รวมทั้งสอนเด็กและเยาวชนให้รู้จักการเรียนรู้ที่จะเลือกบริโภคสื่อ และหัดระมัดระวังตัวเอง รู้ทันคน และไม่ควรติดตั้งคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ตไว้ในห้องส่วนตัว ควรไว้ในห้องส่วนกลาง และรัฐบาลควรมีการเฝ้าระวังโดยที่หน่วยงานรัฐต้องเป็นเจ้าภาพจัดการผู้กระทำผิดให้หมดไปเสียก่อน, ทบทวน ออกกฎหมาย และระเบียบ เอาผิดกับผู้กระทำผิดเกี่ยวกับเรื่องนี้ ต้องมีเครือข่ายที่กว้างขวางและชี้เป้าให้กับเจ้าหน้าที่ เสริมเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพให้ทันกับกลุ่มอาชญากรรมทางอินเทอร์เน็ต

ส่วนที่ 5 อภิปรายผลการศึกษา

ผลการศึกษาเรื่อง “ทัศนะของนักเฝ้าระวังและเตือนภัยทางสังคมกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ต่อมาตรการเฝ้าระวังภัยคุกคามทางเพศจากการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็กและเยาวชน” พบประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายได้ดังนี้

ความคิดเห็นต่อการเฝ้าระวังภัยคุกคามทางเพศบนอินเทอร์เน็ต

ด้านการปิดกั้นเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม ในภาพรวมนักเฝ้าระวังและเตือนภัยทางสังคมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง โดยส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ Web master ขึ้นบัญชีรายชื่อเว็บไซต์ที่ล่อแหลมและสื่อไปทางลามกอนาจารบนอินเทอร์เน็ต หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเพิ่มประสิทธิภาพของโปรแกรมป้องกันให้มีความทันสมัยต่อภัยคุกคามทางเพศ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการสุ่มตรวจสอบเว็บไซต์ที่ขึ้นทะเบียนว่ามีเนื้อหาสื่อไปในทางลามกอนาจาร เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องควรมีการพัฒนาความรู้และเทคนิคต่าง ๆ ให้ทันกับเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าตลอดเวลา หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรกลั่นกรองเว็บไซต์ที่อาจก่อให้เกิดภัยคุกคามทางเพศ หน่วยงานของรัฐควรมีการบังคับใช้กฎหมายและบทลงโทษที่รุนแรงกับ Web master ที่ให้บริการสื่อลามกอนาจารบนอินเทอร์เน็ต หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรตรวจสอบเว็บไซต์ที่ลงทะเบียนว่ามีเนื้อหาสื่อไปในทางลามกอนาจาร หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรห้ามมิให้มีการลงสื่อลามกอนาจารบนอินเทอร์เน็ต การมีโปรแกรมสำหรับป้องกันเว็บไซต์ลามกอนาจารบนอินเทอร์เน็ตสามารถป้องกันภัยคุกคามทางเพศบนอินเทอร์เน็ตได้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรห้ามเผยแพร่เนื้อหาสื่อลามกอนาจารบนอินเทอร์เน็ต และหน่วยงานของรัฐควรกำหนดและใช้มาตรการจัดการกับเว็บไซต์ลามกอนาจาร

เมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็นด้วยจากค่าเฉลี่ย พบว่า ความคิดเห็นโดยรวมมีค่าเฉลี่ย 3.61 จัดอยู่ในระดับปานกลาง โดยผู้ตอบให้ความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3.74 ในเรื่องหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ Web master ขึ้นบัญชีรายชื่อเว็บไซต์ที่ล่อแหลมและสื่อไปทางลามกอนาจารบนอินเทอร์เน็ต ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของพิรงรอง รามสูต วัฒนันท์ และ นิธิมา คณานินันท์ ที่ทำการวิจัยเรื่อง การกำกับดูแลเนื้อหาอินเทอร์เน็ต ที่พบว่า การกำกับดูแลอินเทอร์เน็ต อย่างเป็นทางการเป็นหน้าที่ของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ ซึ่งทำหน้าที่ตรวจสอบดูแลเนื้อหาความเสี่ยงต่าง ๆ และจะเป็นผู้ตัดสินใจว่าจะปิดกั้นเว็บไซต์อะไรบ้าง และในแง่ของกฎหมายของไทยยังไม่มีกฎหมายใดควบคุมเนื้อหาโดยตรงออกมาบังคับใช้จึงจำเป็นต้องอาศัยกฎหมายที่มีอยู่เดิมปรับใช้เป็นกรณีไป

และมาตรการในการจัดระดับเนื้อหาสื่อทางเพศ ที่ปรากฏอยู่บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต นั้นควรจัดระดับความรุนแรงความเหมาะสมของเนื้อหาที่ปรากฏอยู่บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต หน่วยงานที่มีการเคลื่อนไหว คือ ไอซีที (ICT) ได้มีการจัดการปัญหาสื่อลามกทางเพศบนอินเทอร์เน็ต ตามมาตรการจัดระเบียบการให้บริการอินเทอร์เน็ตโดยตั้งคณะกรรมการตัวแทนจาก 3 ฝ่ายควบคุมดูแลเว็บไซต์นอกรีต และประกาศนโยบายไอเอสที (IST) ทุกรายยกเลิกบริการเว็บไซต์ที่เข้าข่ายผิดกฎหมาย 3 ประเภทคือ

- เว็บไซต์ระดับเอ็กซ์ (Rate X) หมายถึง เว็บไซต์ที่มีเนื้อหาและรูปภาพในเชิงลามกอนาจารก่อให้เกิดความเสื่อมเสียแก่ศีลธรรมอันดีงาม
- เว็บไซต์ระดับอาร์ (Rate R) หมายถึง เว็บไซต์ที่มีเนื้อหาไม่เหมาะสมแต่ไม่ร้ายแรงเท่ากับระดับเอ็กซ์ ซึ่งจะเป็นเว็บไซต์ที่มีเนื้อหาไม่เหมาะสมกับเยาวชน
- เว็บไซต์ระดับพีจี (Rate PG : Parent Guard) หมายถึงเว็บไซต์ที่มีเนื้อหาเข้าข่ายที่เยาวชนต้องรับสารภายใต้การควบคุมของผู้ปกครอง โดยคณะกรรมการจะเป็นแกนหลักในการควบคุม หากตรวจสอบว่าเว็บไหนเข้าข่ายผิดกฎหมายทั้ง 3 ประเภท ไอเอสพี (ISP) จะต้องดำเนินการยกเลิกให้บริการเว็บไซต์เหล่านั้นทันที

และผู้ตอบให้ความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 3.43 ในเรื่องหน่วยงานของรัฐควรกำหนดและใช้มาตรการจัดการกับเว็บไซต์ลามกอนาจาร ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของพิรงรอง รามสูต วัฒนันท์ และ นิธิมา คณานินันท์ ที่ทำการวิจัยเรื่อง การกำกับดูแลเนื้อหาอินเทอร์เน็ต ที่พบว่า มาตรการป้องกันเพื่อมิให้มีการเข้าถึงสื่อลามกอนาจารบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เกี่ยวกับประชาสัมพันธ์องค์ความรู้เพื่อให้ประชาชนมีองค์ความรู้ในการจัดการต่อปัญหาด้วยตัวเอง จัดทำโครงการณรงค์เพื่อส่งเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจการใช้อินเทอร์เน็ตให้กับผู้ใช้ เช่น เรื่อง

การจัดทำเป็นหนังสือประชาสัมพันธ์ เรื่อง “ทำอย่างไรได้บ้างกับปัญหาพาลามก และการล่อลวงบนอินเทอร์เน็ต” โดยมีเรื่องของศิลปะป้องกันตัว 7 ประการ สำหรับเยาวชนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต และการสร้างความรู้เท่าทันอินเทอร์เน็ต สามารถทำได้โดยผ่านกระบวนการทางนโยบายเพื่อส่งเสริมให้เกิด “วัฒนธรรมในการใช้อินเทอร์เน็ต” ที่แพร่กระจายกว้างขวางที่สุด ทั้งนี้การเสริมสร้างความรู้เท่าทันสื่อโดยเฉพาะในเด็กและเยาวชน จำเป็นต้องเพิ่มแง่มุมเกี่ยวกับความปลอดภัยในเรื่องภัยคุกคามทางเพศแบบออนไลน์เข้าไปด้วย เพื่อให้เด็กและเยาวชนรู้เท่าทันภัยอันตรายและความเสี่ยงที่จะมาจากภัยคุกคามทางเพศบนอินเทอร์เน็ตรวมถึงหน้าที่ดังกล่าวจะเป็นความร่วมมือระหว่างหลาย ๆ ฝ่ายนับแต่ครอบครัว (ผู้ปกครอง) ภาคการศึกษา (สถาบันการศึกษา/ครู) ภาคนโยบาย (ภาครัฐบาล) และภาคอุตสาหกรรม (องค์กรเอกชน/ผู้ประกอบการ) ตลอดจนภาคสื่อมวลชน (สื่อต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์) ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาและประสานงานโดยมีการสื่อสารถึงกันระหว่างภาคส่วนอย่างสม่ำเสมอควบคู่กับการรณรงค์ให้ข้อมูลข่าวสารแก่สังคมต่อไป

ด้านการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เรื่องภัยคุกคามทางเพศ ในภาพรวมนักเฝ้าระวังและเตือนภัยทางสังคมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรรณรงค์ให้ความรู้เรื่องการเฝ้าระวังภัยคุกคามทางเพศกับ Web Master หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรรณรงค์ให้ความรู้เรื่องภัยคุกคามทางเพศที่เกิดจากการใช้อินเทอร์เน็ต หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการประชาสัมพันธ์เรื่องภัยคุกคามทางเพศบนอินเทอร์เน็ต ผู้ปกครองควรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ต ผู้ปกครองควรดูแลและให้ความใส่ใจในการใช้อินเทอร์เน็ตของบุตรหลาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการจัดกิจกรรมหรือฝึกอบรมเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตสำหรับผู้ปกครอง

เมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็นด้วยจากค่าเฉลี่ย พบว่า ความคิดเห็นโดยรวมมีค่าเฉลี่ย 3.75 จัดอยู่ในระดับมาก โดยผู้ตอบให้ความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3.87 ในเรื่องหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรรณรงค์ให้ความรู้เรื่องการเฝ้าระวังภัยคุกคามทางเพศกับ Web Master ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของพิรงรอง รามสูต รัตนันท์ และ นิธิมา คณานิธินันท์ ที่ทำการวิจัยเรื่อง การกำกับดูแลเนื้อหาอินเทอร์เน็ต ที่พบว่า มาตรการป้องกันเพื่อมิให้มีการเข้าถึงสื่อลามกอนาจารบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับประชาสัมพันธ์องค์ความรู้เพื่อให้ประชาชนมีองค์ความรู้ในการจัดการต่อปัญหาด้วยตัวเอง จัดทำโครงการรณรงค์เพื่อส่งเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจการใช้อินเทอร์เน็ตให้กับผู้ใช้ เช่น เรื่องการจัดทำเป็นหนังสือประชาสัมพันธ์ เรื่อง “ทำอย่างไรได้บ้างกับปัญหาพาลามก และการล่อลวงบนอินเทอร์เน็ต” โดยมีเรื่องของศิลปะป้องกันตัว 7 ประการ สำหรับเยาวชนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต

และผู้ตอบให้ความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 3.55 ในเรื่องหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควร มีการจัดกิจกรรมหรือฝึกอบรมเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตสำหรับผู้ปกครอง ซึ่งสอดคล้องกับผล การศึกษาของ พิงรอรอง รามสูตร รัตนันท์ และ นิธิมา คณานิรันดร์ ที่ทำการวิจัยเรื่อง การ กำกับดูแลเนื้อหาอินเทอร์เน็ต ที่ได้กล่าวถึง การสร้างความรู้เท่าทันอินเทอร์เน็ต สามารถทำได้โดย ผ่านกระบวนการทางนโยบายเพื่อส่งเสริมให้เกิด “วัฒนธรรมในการใช้อินเทอร์เน็ต” ที่แพร่กระจาย กว้างขวางที่สุด ทั้งนี้การเสริมสร้างความรู้เท่าทันสื่อโดยเฉพาะในเด็กและเยาวชน จำเป็นต้องเพิ่ม แก่มุมมองเกี่ยวกับความปลอดภัยในเรื่องภัยคุกคามทางเพศแบบออนไลน์เข้าไปด้วย เพื่อให้เด็กและ เยาวชนรู้เท่าทันภัยอันตรายและความเสี่ยงที่จะมาจากภัยคุกคามทางเพศบนอินเทอร์เน็ตรวมถึง หน้าที่ดังกล่าวจะเป็นความร่วมมือระหว่างหลาย ๆ ฝ่ายนับแต่ครอบครัว (ผู้ปกครอง) ภาคการศึกษา (สถาบันการศึกษา/ครู) ภาคนโยบาย (ภาครัฐบาล) และภาคอุตสาหกรรม (องค์กรเอกชน/ ผู้ประกอบการ) ตลอดจนภาคสื่อมวลชน (สื่อต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์) ให้เข้ามามี ส่วนร่วมในการแก้ปัญหาและประสานงานโดยมีการสื่อสารถึงกันระหว่างภาคส่วนอย่างสม่ำเสมอ ควบคู่กับการรณรงค์ให้ข้อมูลข่าวสารแก่สังคมต่อไป

ความคิดเห็นต่อแนวทางการเฝ้าระวังภัยคุกคามทางเพศบนอินเทอร์เน็ต

ความคิดเห็นต่อแนวทางการเฝ้าระวังภัยคุกคามทางเพศบนอินเทอร์เน็ต ด้านการป้อง กัน ในภาพรวมนักเฝ้าระวังและเตือนภัยทางสังคมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยส่วนใหญ่มี ความคิดเห็นว่ากฎหมายควรมีบทลงโทษกับผู้ให้เข้าพื้นที่เปิดเว็บไซต์ลามกอนาจาร และหน่วยงาน ของรัฐควรมีการเปิดสายด่วน Hotline เพื่อรับแจ้งเรื่องภัยคุกคามทางเพศที่เกิดจากการใช้อินเทอร์เน็ต

เมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็นด้วยจากค่าเฉลี่ย พบว่า ความคิดเห็นโดยรวมมี ค่าเฉลี่ย 3.80 จัดอยู่ในระดับมาก โดยผู้ตอบให้ความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3.83 ในเรื่อง กฎหมายควรมีบทลงโทษกับผู้ให้เข้าพื้นที่เปิดเว็บไซต์ลามกอนาจาร ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษา ของอิทธิพล ปรีติประสงค์ ในเรื่องความรับผิดชอบของผู้ประกอบธุรกิจสื่อทางเพศบนอินเทอร์เน็ต ที่พบว่า ในปัจจุบันมีการนำเอาสื่อทางเพศมาเป็นวัตถุประสงค์ของการประกอบการค้าบนโลก อินเทอร์เน็ต มีทั้งสื่อสร้างสรรค์และไม่สร้างสรรค์ซึ่งในสองลักษณะนี้เอง สามารถแบ่งแยกในระดับ ลึกได้กลายเป็นระดับของความรุนแรง เว็บไซต์ที่มีการประกอบธุรกิจสื่อทางเพศนั้นก็มากมาย และผู้เข้าไปใช้บริการก็สามารถเข้าถึงเว็บไซต์ได้โดยไม่มีข้อจำกัดทางด้านเนื้อหาและอายุของผู้ที่ เข้าไปใช้บริการ และซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของชนะชัย ผดุงธิตติ ในเรื่องสื่อลามกกับผู้กระทำผิด ทางเพศ ที่พบว่า นักจิตวิทยา จิตแพทย์ และนักสื่อสารมวลชน มีความเห็นตรงกันว่าสถานการณ์

การแพร่หลายของสื่อลามกในสังคมอยู่ในขั้นรุนแรง และเห็นว่าสื่อลามกมีผลเสียต่อบุคคลและเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศ และรัฐบาลควรกำหนดแนวทางในการป้องกันและปราบปรามการผลิตและเผยแพร่สื่อลามกที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะจากการศึกษา คือการพิจารณาปรับปรุงองค์กระบวนบังคับใช้กฎหมายโดยการพิจารณาจัดตั้งหน่วยงานขึ้นมาทำหน้าที่ป้องกันและปราบปรามการผลิตและเผยแพร่สื่อลามก โดยเฉพาะเพื่อให้การควบคุมสื่อลามกเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและควรพิจารณาปรับปรุงบทบัญญัติกฎหมาย ควบคุมสื่อลามกให้สอดคล้องกับเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเทคโนโลยีมากยิ่งขึ้นด้วย

และผู้ตอบให้ความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 3.78 ในเรื่องหน่วยงานของรัฐควรมีการเปิดสายด่วน Hotline เพื่อรับแจ้งเรื่องภัยคุกคามทางเพศที่เกิดจากการใช้อินเทอร์เน็ต ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ พิงรอรจ รามสูตร รัตนันท์ และ นิธิมา คณานินันท์ ที่ทำการวิจัยเรื่อง การกำกับดูแลเนื้อหาอินเทอร์เน็ต ที่พบว่า ประชาชนควรจะได้ทราบถึงการมีอยู่ของ hotlines ผ่านช่องทางสื่อสารทั้งอินเทอร์เน็ตและสื่อสารมวลชนดั้งเดิม และที่สำคัญ hotlines จะต้องเปิดให้เข้าถึงได้ 24 ชั่วโมง ประเทศไทยส่วนใหญ่มีการจัดตั้งโดยภาครัฐไม่ว่าจะเป็นสายด่วน 1315 ของกระทรวง ไอซีทีและ กสท. โดยสายด่วนต่าง ๆ มีหลักในการรับแจ้งเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสมเป็นหลัก และไม่ได้มีการแนะนำเพิ่มเติมเพื่อแก้ไขปัญหา เหมือนกับสายด่วนที่มีในต่างประเทศ นอกจากนั้นยังมีความร่วมมือระหว่างกระทรวงต่าง ๆ โดยมีกระทรวงสาธารณสุขเป็นตัวกลางในการบริการสายด่วน child line 1387 ที่จัดทำขึ้นเพื่อรับปรึกษาปัญหาเกี่ยวกับเด็กในทุก ๆ เรื่อง รวมถึงเนื้อหาในอินเทอร์เน็ตที่อาจส่งผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน ปัจจุบันยังมีสายด่วน hot line 1111 หรือเว็บไซต์ www.thaicypercop.com ซึ่งเป็นโครงการรณรงค์และประชาสัมพันธ์จำกัดสื่อลามก ไทยไซเบอร์คอป โดยสำนักนายกรัฐมนตรี เพื่อป้องกันเยาวชนและสังคมไทยเพิ่มอีกหน่วยหนึ่ง เพื่อเป็นการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยคุกคามทางเพศ